

fra den 1. januar 1999 indtil udgangen af 2002. Ministeriet er ikke bekendt med, at der før den 1. januar 1999 er udvist udlændinge med henvisning til, at de pågældende udgjorde en fare for statens sikkerhed.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 25, der trådte i kraft den 8. juni 2002, kan en udlænding udvises af landet, hvis vedkommende må anses for en fare for statens sikkerhed (nr. 1), eller hvis den pågældende må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed (nr. 2).

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen i udlændingelovens § 25, nr. 1 (lovforslag nr. L 32 af 13. december 2001, s. 22), at afgørelse om udvisning efter § 25, nr. 1, skal træffes på baggrund af en vurdering, der tilvejebringes efter fremgangsmåden i udlændingelovens § 45 b.

Efter udlændingelovens § 45 b, stk. 1, vurderer integrationsministeren på baggrund af en indstilling fra justitsministeren – til brug for behandlingen af en sag efter udlændingeloven – om udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed.

De særlige hensyn, der må iagttages som følge af den følsomme karakter, som sager efter udlændingelovens § 25, nr. 1, har, og som ligger til grund for den ordning, der er etableret i udlændingelovens § 45 b, stk. 1, taler efter regeringens opfattelse for, at der ikke offentligt gives nærmere oplysninger om disse sager. Som det tidligere er oplyst over for Folketinget, finder regeringen imidlertid, at det kan være naturligt – under fortløbende former – at holde Folketinget orienteret om udviklingen på området. Justitsministeren har tilkendegivet over for mig, at en sådan orientering naturligt bør ske i Folketingets udvalg vedrørende efterretningstjenesterne. Justitsministeren har samtidig oplyst, at der er etableret en ordning, hvorefter orienteringen gives til det pågældende udvalg.

De særlige hensyn, der må iagttages i sager om udlændingelovens § 25, nr. 1, og som ligger til grund for den ordning, der er etableret i udlændingelovens § 45 b, stk. 1, foreligger ikke i sager om udlændinge, der er udvist under henvisning til, at de pågældende må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingelovens § 25, nr. 2. Udlændingestyrelsen erindrer dog ikke, at der er udvist udlændinge efter bestemmelsen.

Spm. nr. S 4556

Til integrationsministeren (28/6 04) af:

Peter Skaarup (DF):

»Planlægger ministeren set i lyset af regeringens redegørelse »En verden i forandring – nye trusler, nye svar« at tage skridt til i medfør af udlændingelovens § 25 administrativt at udvise de i Danmark bosiddende udlændinge, der ifølge regeringens rapport »sympatiserer med diverse terrororganisationer knyttet til regionale konfliktområder«, som vil »kunne yde logistisk støtte« og »på egen hånd eventuelt vil kunne gennemføre simple terrorhandlinger« og vil ministeren i forlængelse heraf forklare, hvorfor sådanne personer tilsyneladende ikke er udvist, selv om den fornødne hjemmel ifølge ministerens svar på spørgsmål nr. S 2953 er til stede i udlændingeloven?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til, at det af regeringens redegørelse »En verden i forandring – nye trusler, nye svar« fremgår, at der findes også i Danmark personer og miljøer, som sympatiserer med diverse terrororganisationer knyttet til regionale konfliktområder. Der vil fra disse personers og miljøers side kunne ydes logistisk støtte til eventuelle tilrejsende terrorister eller terrorgrupper, som måtte have til hensigt at gennemføre terroraktioner på dansk grund, ligesom disse personer på egen hånd eventuelt vil kunne gennemføre simple terrorhandlinger, der ikke kræver omfattende forberedelse og planlægning.

Spørgeren mener, at ministeren set i lyset af udlændingelovens § 25 omgående bør sørge for, at de omtalte personer udvises af Danmark, ligesom spørgeren undrer sig over, at sådanne personer ikke er udvist, selvom hjemlen er til stede i udlændingelovens § 25.

Svar (23/7 04)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Efter udlændingelovens § 25 kan en udlænding udvises af landet, hvis vedkommende må anses for en fare for statens sikkerhed (nr. 1), eller hvis den pågældende må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed (nr. 2). For så vidt angår det nærmere anvendelsesområde for bestemmelsen, kan jeg